

Parlak Çayırın Perileri

Dilekleriniz gerçek olsun!

Rose ve
Muhteşem
Köpek

Kate Bloom ve Emma Pack

Parlak ayırın Perileri

Küçük büyük bütün dilekler,
Gerçekleşsin değneğimle birer birer!

**Parlak çayırın dört peri
arkadaşıyla tanışın.
Belle, Ivy, Daisy ve Rose.
Onların en sevdiği şey, insanların
dileklerini gerçekleştirmek.**

"Keşke benim de bir köpeğim olsa."

Neema, bir köpeğinin olmasını
her şeyden çok istiyor, ama annesi ve
babası ona izin vermiyor. Acaba Rose,
Neema'nın ailesini üzmeden,
bu dileğini gerçekleştirebilecek mi?

Her Parlak ayırın Perileri kitabında,
biriktirmeniz için bir adet
parlayan kitap ayrıacı var!

**Bandrol Uygulamasına İlişkin Usul ve Esaslar
Hakkında Yönetmenliğin 5 inci maddesinin
ikinci fıkrası çerçevesinde bandrol taşıması
zorunlu değildir.**

BÜYÜLÜ FENER

ISBN 978-605-106-107-8

9 786051 061078

*Parlak ayır Perileri'nin
parıltılı diğer maceralarını biriktirin!*

- 1. Ivy ve Harika Arkadaşı*
- 2. Belle ve Büyülü Temizlik*
- 3. Daisy ve Neşeli Tiyatro*
- 4. Rose ve Muhteşem Köpek*

Parlak Çayırın Perileri

Rose ve
Muhteşem Köpek
Kate Bloom and Emma Pack

Perilerin Öyküsü

Yemyeşil bir vadidir Perilerin Parlak Çayırı,
Kanat çırpan periler kaplar her bir alanı,
Her mevsim çayıra hayat verirler,
Ve çiçeklerin büyümesine yardım ederler.

Amaçları dilekleri gerçekleştirmektir perilerin,
Gece gündüz mutluluk saçarlar, en güzeliyle sihirlerin.
Ama yine de görünmemelidir periler insanlara,
Karahindiba Kraliçesi koymuştur bu kuralı onlara.

Gerçekleştirmek isterler bir dilek tutulduğunda,
Parlak Çayır'a doğru çıkarlar hemen yola.
Orada kraliçeden izin istemelidirler önce,
Gitmeye hazırlanurlarken bu önemli görev.

*Gitmeleri için izin verdiğinde kraliçe,
Beklerler onu, parlak peri tozu versin diye.
Sonra uçmaya başlarlar dilekleri için insanların,
Ve sihir saçarlar üzerlerine onları çağıranların.*

*Dilek tuttuğunda bir peri yakınındaysa eğer,
Bilirsin ki o seni mutlaka dinler.
Rüyalarını gerçekleştirmek için sihrini kullanır,
Ve sana özel bir peri hediyesi bırakır!*

*Periler görevlerini çok sevdikleri için,
Sözlerine her zaman güvenebilirsiniz.
Bir dahaki sefere yalnız veya üzgün olduğunda,
Parlak Çayır'daki perileri hatırla!*

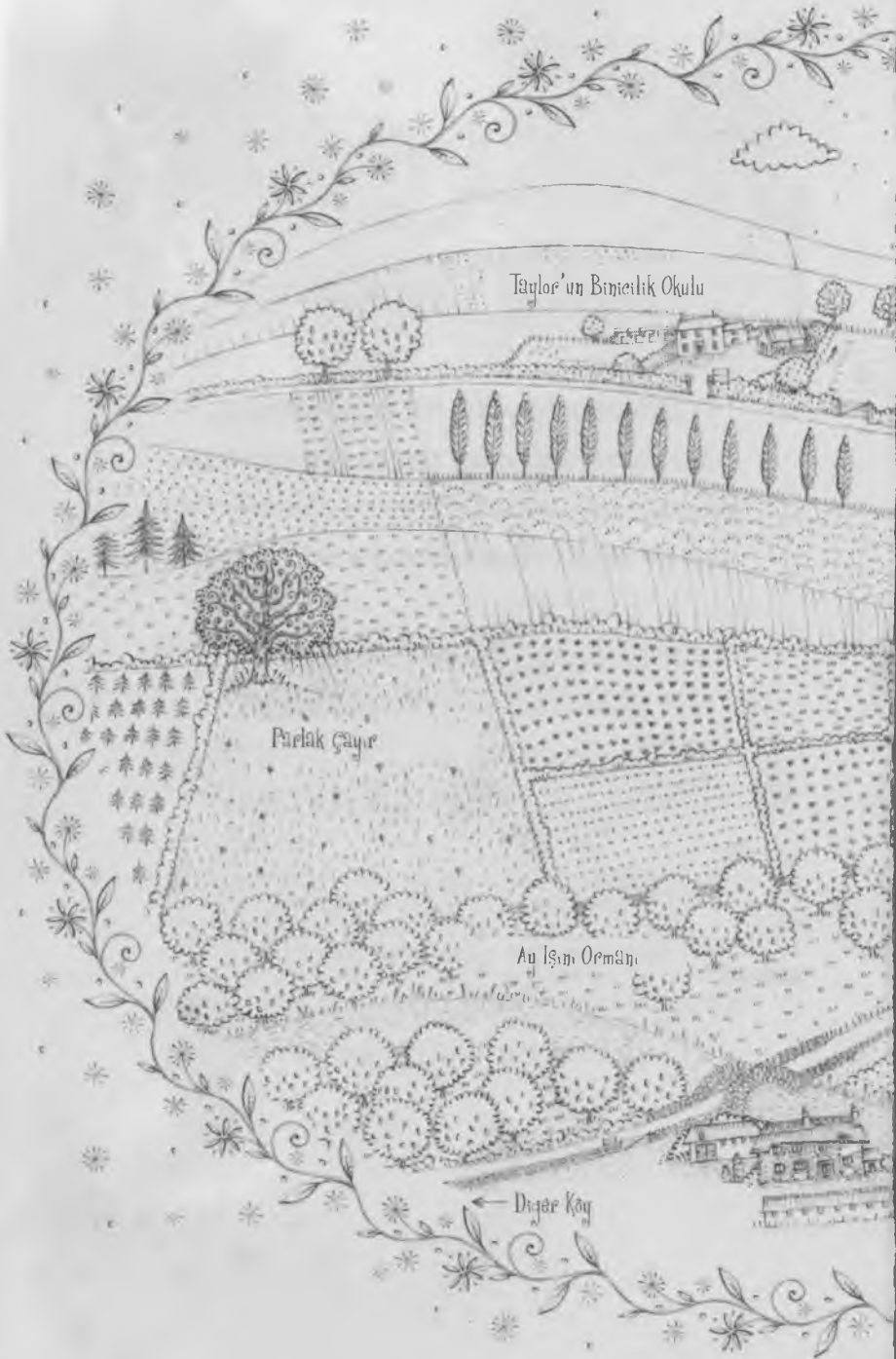

Taylor'un Birimlik Okulu

Purlak Çayır

Au Işın Osmân

← Diğer Köy

Yeni Park

Yeşilpınar Okulu

Yeşil Kay

Eski Park

Kıvraksallagan Köpek Balığı Barınacağı

Büyülü Fener 71

PARLAK ÇAYIRIN PERİLERİ

Rose ve Muhteşem Köpek

THE FAIRIES OF STARSHINE MEADOW

Rose and the Perfect Pet

Yaş grubu (8-12)

Yazan: Emma Pack – Susan Bentley

Resimleyen: Emma Pack

1. basım: Nisan 2009

ISBN: 978-605-106-108-5

Sertifika No: 10905

© 2009, Alfa Basım Yayım Dağıtım Ltd. Şti.

Bu kitabın Türkçe yayın hakları Akcalı Ajans aracılığıyla Alfa Basım Yayım Dağıtım Ltd. Şti.'ne aittir. Yayınevinden yazılı izin alınmadan kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

Büyülü Fener

Ticarethane Sokak No: 53 Cağaloğlu / İstanbul

Tel: (0212) 513 34 20-21 Fax: (0212) 512 33 76

Baskı ve Cilt:

Melisa Matbaacılık

Çiftehavuzlar Yolu Acar Sanayi Sitesi No: 8 Bayrampaşa / İstanbul

Tel: (0212) 674 97 23 Faks: (0212) 674 97 29

Genel Dağıtım:

Alfa Basım Yayım Dağıtım Ltd. Şti.

Ticarethane Sokak No: 53 Cağaloğlu / İstanbul

Tel: (0212) 511 53 03 Faks: (0212) 519 33 90

İnternet satış: www.alfakitap.com

Büyülü Fener, Alfa Yayın Grubu'nun tescilli markasıdır.

Bölüm Bir

Parlak pembe kanatları sonbaharın güneşiyle ışıldarken, Rose, Büyük Kavak Ağacı'nın dalları arasında süzülüyordu.

“Ay!” diye çığlık attı. Bahar meltemi onu neredeyse havaya uçuracaktı. Kendini sabit tutmak için ince bir dala tutunurken, gül yapraklı eteği ve açık kahverengi saçları sırtında dalgalanıyordu.

Yüzlerce peri, Parlak ayır'ın köşesinde duran kavak ağacının dallarına toplanmıştı. Bu ağaç Karahindiba Kraliçesi'nin eviydi ve tüm periler özel bir duyuruyu dinlemek için buraya gelmişlerdi.

“İşte buradasın Rose!” diye bağırdı kısık bir ses.

Açık yeşil ışığın arasından çıkan bir peri Rose'un yanındaki dala tutundu. Parlak yeşil kanatları ve uzun, kırmızı saç örgüleri vardı.

Etekleri uçuşan yeşil elbisesi minik sarmaşık yapraklarından yapılmıştı.

“Ivy!” Rose arkadaşına doğru döndü.

“Seni yakalamaya çalışıyordum!” dedi Ivy. “Vay be! Bu rüzgârda uçmaya çalışmak ne kadar zor, değil mi?”

“Evet!” Rose saçlarını gözünün önünden çekmeye çabalıyordu.

“Belle ve Daisy’yi gördün mü?”

“Sanırım yoldalar. Bizi bulacaklarından eminim.”

“Sessiz olun,” dedi yakındaki bir peri. “Kraliçe geliyor.”

Kraliçe altın yapraklı elbisesiyle görüldüğünde, ağacın içinden zil sesleri yankılanıyordu. Gümüş renkli saç bukleleri tacının altından sarkıyordu.

“Perilerim!” dedi Karahindiba Kraliçesi. “Sizi buraya, yardımınızı istemek için çağırdım. Özel bir parfüm gerektiren bir rüya tozu hazırlıyorum. Bu toz, insanlar üzerinde kullanıldığında, müthiş kokusuyla onları rahatlatacak ve harika rüyalar görmesini sağlayacak.”

“Rüya tozu. Ne harika bir fikir!” diye içinden geçirdi Rose. En sevdiği şeylerden biri de rüya görmektir.

“Tüm perilerin grup arkadaşlarıyla birlikte birer şişe parfüm hazırlamasını istiyorum. En güzel kokuyu oluşturana bir ödül vereceğim,” diye açıkladı kraliçe.

“Ne kadar heyecanlı!” diye fısıldadı Ivy.

“Bütün parfümlerin dört gün sonra, yeni ay zamanında hazır olmasını istiyorum,” dedi kraliçe. “Bol şans!”

Bir an önce işe koyulmak için sabırsızlanan periler, aralarında konuşarak uzaklara uçtular.

Rose arkadaşına gülümsedi. “Gidip Belle ve...”

Aniden, mavi ve sarı ışıkların arasından iki peri belirdi ve Rose ve Ivy'nin bulunduğu dala doğru uçtular.

Koyu renk saçları arkasında uçuşurken Belle, parlak mavi kanatlarını nazikçe indirdi. "Rose! Ivy! Sizi hiç bulamayacağız diye korkuyorduk!" dedi. "Daisy ve ben rüzgâr yüzünden ağacın tepesine sürüklendik."

Daisy, açık sarıkanatlarını çırparak takla atarken "Ve şimdi de aşağıya doğru

uçuşmaya başladık.

Rüzgârlı hava çok eğlenceli!" dedi.

Pembe uçlu papatya kanatları

bacaklarının arasında

dolanıyordu ve sarı örgüleri aşağı yukarı sallanıyordu.

Rose, Bluebell ve Ivy gülüştüler.

“Şimdi beraber olduğumuza göre parfüm için plan yapmaya başlayabiliriz,” dedi Rose.

“Bence sümbül suyu yapmalıyız!” dedi Bluebell.

“Ya da papatya suyu?” diye önerdi Daisy.

“Sarmaşık çiçeklerinin de kokuları çok güzeldir,” dedi Ivy.

“Gülsuyu yapabiliriz diye düşünmüştüm,” dedi Rose.

“Biliyorsunuz ki, dünyanın en güzel kokusu güllerin yapraklarından çıkar.”

Ivy, Daisy ve Bluebell onayladılar. “Doğru söylüyorsun,” dediler, bozulmamaya çalışarak.

“Belki de gül yapraklarıyla başlamalı ve sonra tüm güzel kokulu şeyleri eklemeliyiz,” diye önerdi Daisy.

“Ne gibi?” diye sordu Rose.

“Of, henüz bilmiyorum! Ama bu konuyu düşüneceğim,” dedi Daisy neşeyle. “Parfüm harika olacak!”

Periler endişeyle Daisy’ye baktılar. Çılgın fikirleri bazen yoldan çıkıyordu!

“Biraz gül yaprağı toplamaya ne dersiniz?” dedi Rose, kavga çıkmasını istemiyordu. “Yeşildiken Köyü’nün uzak bir köşesinde harika gül çalılırları olan bir bahçe biliyorum. Gelen var mı?”

Çimenleri savurarak çayırın içinden uçmaya başladı. Fırl fırl

döner kanatlarıyla Ivy, Bluebell ve Daisy arkasından uçtular.

Periler çitlerin üstünden yabancı yola doğru uçtular ve Yeşildiken'e doğru hızlandılar.

Dükkânların ve tertemiz evlerin üzerinden uçarak köyün uzak köşesine vardılar.

“İşte burası,” dedi Rose, eliyle köyün son evini gösteriyordu. Kırmızı tuğladan duvarları ve kocaman bir arka bahçesi vardı.

Periler bahçeye doğru süzülürken rüzgâr, nefis gül kokusunu etrafa yayıyordu.

Rose o kadar hızlı durdu ki az kalsın Daisy ile çarpışıyorlardı. “Kokuyu alabiliyor musun? Ömründe

hiç bu kadar güzel gülleri bir arada gördün mü?” diye sordu. Evin arka penceresinin kenarındaki koyu kıvıll güllere doğru inmeye başladı.

Ivy, Belle ve Daisy arkasından koştular.

“Haklısın,” dedi Ivy, usulca. “Güller harika kokuyor. Yaprakları da çok kadifemsi ve yumuşak görünüyor.”

Rose gülümsedi ve yaprakları nasıl toplayacaklarını düşünürken, evin açık penceresinden içeriye baktı ve bir kıvın odaya girdiğini gördü.

“Çabuk! Saklanın!” diye haykırdı. Aceleyle güllerin arkasına saklandı ve üç arkadaşı da yanına geldi.

Perilerin insanlar tarafından görülmemesi çok önemli bir peri kuralıydı. Karahindiba Kraliçesi kaza

ile bile olsa bu kuralı çiğneyen
perilere çok kızardı. Gördüklerini
unutmaları için insanların üzerlerine
serpilmesi gereken özel peri tozunu
hazırlamak zorunda kalırdı.

Periler bir adam ve bir kadının, küçük kızı odaya doğru takip edişini izlediler.

“Toplantıda okuduğun şiir bir harikaydı. Tam bir afacansın, Neema Chopra,” dedi adam, gülümseyerek. Uzun boyluydu ve gözlükleri vardı.

“İlk başta çok endişeliydim,” dedi Neema, babasına. “Ama herkes çok beğendi. Bitirdiğimde deli gibi alkışlıyorlardı!” Küçük kız sekiz yaşlarında görünüyordu, yumurta şeklinde bir yüzü ve siyah saç örgüleri vardı.

“Çok tatlı görünüyor, değil mi?” diye fısıldadı Rose.

Diğer periler de onayladılar.

“Şiirinin konusu nedir?” diye sordu Neema'nın annesi.

Neema dudaklarını ısırđı. “Şey... Bir ev köpeği istemek ile ilgili,” diye mırıldandı.

Bayan Chopra kakhaha attı.
“Tahmin etmeliydim! Haydi, bize de oku!”

Neema onayladığında, Rose merakla başını uzattı. Şiir yazmayı çok severdi ve hep değişik kelimeler kullanırdı.

Neema derin bir nefes aldı ve okumaya başladı...

"Köpekler eğlencelidir, köpekler zeki,
Köpekler her zaman, her yerde birinci.
Birini kucağıma alıp sevebilseydim keşke

Ne kadar mutlu olurdum o zaman ben de.
Benekli, noktalı veya pembe olsun,
Fark etmez, sadece yanımda uyusun.
Benim sadece bir köpegim olsun.

Köpekler zekidir, köpekler sihirli,
Onlar olmadan hayat zehir gibi.
Yavru bir köpegim olursa eğer,
O zaman benim için her yer cennet gibi."

Neema'nın ailesi mutlulukla alkışladılar. "Harikasın," dedi annesi, kızını kucaklayarak.

Rose alkışlamamak için kendini zor tuttu. "Neema çok güzel şiir yazıyor, değil mi?" diye fısıldadı.

"Neredeyse seninkiler kadar güzel," diye cevap verdi Daisy, neşevle.

Neema'nın yeşil gözleri parladı. "Bir köpek alabiliriz öyleyse, değil mi?" diye sordu. "Söz veriyorum, ona ben bakacağım."

Bayan Chopra içini çekti. "Ah, Neema, cevabımızı biliyorsun. Bütün gün evin dışındayız ve bu bir köpek için hiç adil değil. Ayrıca baban, güllerini koparacak bir köpeği evimizde istemez, öyle değil mi?"

Bay Chopra suratını astı. "Kesinlikle, hayır!" dedi. "Özür dilerim Neema. Evin içerisinde bir köpek sözkonusu bile olamaz. Bakımı çok zor olur."

Neema'nın alt dudağı titremeye başladı. Şiir kâğıdını sıkıca tutarak, anne ve babasından kaçıp bahçeye koştu.

“Neema nereye gidiyorsun?” diye bağırdı annesi, arkasından koşarken.

Neema gözden uzak bir köşede, perilerin saklandığı gül çalılarının arkasına oturdu. “Bu hiç adil değil. Bir köpeğimin olmasını her şeyden

çok istiyorum!” diye bağırdı,
gözünden bir damla yaş süzülüyordu.

Rose’un minik kalbi Neema için
sızıyordu. “Keşke yapabileceğim bir
şey olsaydı,” diye iç geçirdi.

Neema gözyaşlarını sildi.

“Keşke...”

Zaman durmuş gibiydi. Rose,
gözlerini kocaman açarak, olan
biteni dinleyen arkadaşlarına doğru
bir bakış attı. Dönüp tekrar
Neema’ya bakarken heyecanını zor
saklıyordu.

Çok özel şeyler olmak üzereydi.

*
KEŞKE BENİMDE
*
BİR KÖPEĞİM
*
OLSAYDI!
*

Bölüm İki

“Keşke... Keşke benim de bir köpeğim olsaydı,” dedi Neema şiirine bakarak.

Rose, Neema'nın başının üstünde belirmeye başlayan gümüş renkli sis bulutunu neşeyle izledi. Sisin içerisinde oluşan dilek harfleri bir uğur böceğinin üzerindeki benekler gibi parlıyordu.

Rose alıların içerisinden çıkmamak için kendini zor tuttu. Artık Neema'ya yardım edebilirdi!

“Endişelenme Neema, dileğini gerçekleştireceğim!” diye söz verdi Rose.

Neema tam ayağa kalkmıştı ki, annesi “İşte buradasın,” diye bağırdı.

“Bir köpeğin olmadığı için zgnm ama bunu yapmamız mümkün değil. Haydi, içeri gel de sana çay ve peynirli tost yapayım.”

Neema ve annesi içeri girer girmez tüm periler gl çalılarının arkasından çıkmaya başladılar.

“Bir dileğin var!” diye bağırdı, Daisy. “Ne kadar heyecanlı!”

“Tebrik ederim!” dedi Bluebell. “Dilek harflerini toplamana ve

Karahindiba Kraliçesi'ne götürmene yardım edeceğiz.”

“Teşekkür ederim,” dedi Rose, çantasının içerisinden ipek örümcek ağını çıkarmaya çalışıyordu. “Birkaç tane gül yaprağı da toplamamız gerek, ama heyecandan ellerim birbirine karışıyor.”

Periler ağın dört köşesini nazikçe tuttuktan sonra dilek harflerini ve gül yapraklarını topladılar.

Rose havaya fırladı ve Parlak Çayır'ın yolunu tuttu. Periler çitin üzerinden uçarlarken kavak ağacının içerisinde zil sesleri çınlıyordu.

“Dinleyin!” dedi Bluebell, heyecanla. “Bu ses Karahindiba Kraliçesi'nin sihirli saatinden geliyor. Acele etmeliyiz! Çabuk ol Rose, değneğini de unutma!”

Rose değneğini kaptı ve tüm periler Büyük Kavak Ağacı'na doğru uçmaya başladılar. Ağacın kalın, kıvrımlı bir gövdesi ve etrafa yayılmış uzun dalları vardı. Her bir yaprağı sihirli peri ışığıyla parlardı ve bu ışık insanlara, dalların arasından süzülen güneş ışığı gibi görünürdü.

Çayırın tüm perileri kavak ağacının alt dallarında yerlerini almışlardı ve

dileği dinlemek için bekleşiyorlardı.

Daisy alçak bir dala oturdu ve arkadaşları da yanına sıkıştılar. “İyi şanslar Rose!” diye bağırdılar.

Rose endişeyle aşağıya uçtu ve ağacın gövdesindeki minik kemerin önünde durdu.

Karahindiba Kraliçesi kemerde belirdeğinde saatin son melodileri çalınıyordu.

“Rose! Görüyorum ki bir dileğin var,” dedi sıcak bir ifadeyle. “Bana bu dilekten bahseder misin?”

“Elbette, Majesteleri,” diye cevapladı Rose, endişeyle. “Neema Chopra adında bir kız tarafından dilendi. Evcil bir köpek istedi, ama evde köpeğe bakacak kimse olmadığı için ailesi izin vermiyor.”

Kraliçe düşünceli görünüyordu. “Neema’nın bir köpek almaması için bir sürü neden olduğundan dolayı bu dileği gerçekleştirmek çok zor görünüyor,” dedi nazikçe. “Bu iş çok zorlu olabilir Rose.”

Rose’un kalbi panikle atmaya başladı. “Oh, lütfen Majesteleri, izin verin bu dileği gerçekleştireyim!” diye yalvardı. “Neema çok tatlı bir kız, ama çok mutsuz.”

Rose’un gayreti kraliçeyi etkilemişti. “Pekâlâ Rose. Bu dileği gerçekleştirirken Neema’nın ailesini kızdırmamak için değişik yollar denemelisin. Unutma ki, iyi dilek insanlara yardım eder; ama her zaman, her şey umduğumuz gibi gitmez.”

Rose rahatlayarak iç çekti.

“Unutmam, Majesteleri,” diye söz verdi.

Kraliçe mutlulukla başını salladı.

“Değneğini kaldır, Rose!”

Rose söylenilene yaptı. Kraliçe yıldızlı değneğini salladı ve parıltılı peri tozu çeşmesi Rose’un değneğine doğru aktı. Değnek, minik karahindiba tohumlarıyla ışıldamaya başladı.

“Sihriyi iyi kullan. Etkisi dört gün sonra, yeni ay zamanında kaybolmaya başlayacak,” diye açıkladı kraliçe.

“Teşekkür ederim, Majesteleri.” Rose değneğini sıkıca tuttu. Ucundaki pembe yıldız, yeni gücüyle parıldamaya başlamıştı.

Rose havaya süzüldü ve Parlak ayır’ın tepesinden uçmaya başladı. Ivy, Bluebell ve Daisy onu takip ederlerken diğer periler de neşeyle el sallıyorlardı.

“İyi şanslar Rose!” diye bağırdılar.

Rose Parlak ayır’ın ortasındaki kırmızı gelincikleri savurarak uçarken, Ivy, Daisy ve Bluebell ona yetiştiler.

“Neema’nın bir köpek alması için ne yapacaksın?”

“Neema'nın kendine ait bir köpeği
olamaz,” diye cevap verdi Rose.
“Ama etrafta, bakımına yardımcı
olabileceği bir köpek bulabilir miyim

diye düşünüyorum. Belki de birileri için köpek bakıcılığı yapabilir.”

“Bu harika bir fikir!” dedi Ivy.
“Nasıl bulacaksın?”

“Düşünmem gerekiyor!” diye cevapladı Rose. “Parfüm yapmaya başlayalım mı? Başka bir işle uğraşırken aklıma bazen güzel fikirler geliyor.”

Arkadaşları onayladıktan sonra Rose, heyecan ve endişeyle yatağına doğru uçtu. Dört gün içerisinde hem Neema’yı mutlu etmeli hem de Karahindiba Kraliçesi’nin rüya tozu için bir parfüm hazırlamalıydı.

Bölüm Üç

Ertesi gün, öğleden sonra, Rose bir tencerede gül yapraklarını karıştırırken kendi kendine hayaller kuruyordu.

Hayalinde, Neema, Kaniş cinsi köpeğini okşuyordu, sonra o köpek topla oynayan bir Dalmaçyalı'ya, daha sonra da uzun ve sarkık kulaklı bir av köpeğine dönüşüyordu.

Rose suratını astı. Hayalleri düşüncelere dalmasına yol açmıştı. Çok fazla köpek cinsi vardı! Neema'nın hangi cinsten hoşlanacağı hakkında hiçbir fikri yoktu!

“Hayalini gerçekleştirmeden önce, Neema'nın köpekleri neden sevdiğini tam olarak öğrenmem gerekiyor,” dedi, arkadaşları uçarak yanına geldiklerinde.

“Eğer büyük ve beraber oyun oynayabileceği bir köpek istiyorsa minik ve narin olanlar hiç işe yaramaz!”

“Nasıl öğreneceksin?” diye sordu Belle.

“Eğer Neema'nın evine geri dönersem belki de bir şeyler öğrenebilirim,” diye karar verdi Rose.

“Parfüm nasıl gidiyor?” diye sordu Daisy, heyecanla. “Bir şeyler yaratabildin mi?”

Rose tencereye göz gezdirdi. “Çok sulu ve yetersiz görünüyor. Henüz hazır olduğunu düşünmüyorum.”

Daisy havalandı ve koklamaya başladı. “Hiç kokmuyor,” diye onayladı. “İstersen Ivy ve ben parfümle uğraşırken sen de Belle ile birlikte Neema’nın evine gidebilirsin.”

“İyi fikir,” dedi Bluebell.

Rose bir an duraksadı. Gül suyuyla uğraşmayı çok istiyordu, ama aynı zamanda Neema’nın dileği için

çalışmaya başlamanın da uygun olacağını düşünüyordu. Gülümsedi. “Bu iyi bir fikir, teşekkür ederim kızlar,” dedi. “Haydi Belle, gidelim!”

Rose ve Belle Neema'nın evine ulaştığında oturma odasındaki pencerenin eşiğine saklandılar ve izlemeye başladılar. Neema ve babası televizyonda bahçivanlık programı izliyorlardı.

“Neema çok sıkılmış gibi görünüyor,” dedi Bluebell. “Eminim şu anda bir köpek programı izlemek isterdi.”

“İşte bu!” dedi Rose. “Bana harika bir fikir verdin Belle. Beni takip et!”

Görünmediklerinden emin olarak açık pencereden içeri süzıldüler ve televizyonun arkasındaki masanın bir kenarına saklandılar.

Rose değneğini nazikçe salladı ve fısıldadı,

*“Küçük büyük bütün dilekler,
Gerçekleşsin değneğimle birer birer!
Peri tozu yardım et Neema'ya,
Köpek programı izlesin televizyonda!”*

Altın patlamayla beraber peri tozu çeşmesi televizyonun arkasına doğru akmaya başladı. Rose ve Belle uçtular ve izlemek için bir perdenin arkasına saklandılar.

“Bak, sihir işe yarıyor,” dedi Bluebell.

Küçük bir tıklamanın arkasından, bahçıvanlık programı birden bire köpek eğitimi programına dönüştü.

Neema'nın yüzü aydınlanmıştı. "Ay, köpek programını izleyebilir miyiz, Baba?"

"Çok tuhaf," dedi Bay Chopra. "Ben kanalı değiştirmedim." Uzaktan kumandanın düğmesine bastı ve ekranda çoban köpekleri belirdi.

"Bu daha da iyi!" dedi Neema.

Bay Chopra düğmeye her bastığında, ekrana türlü türlü köpekler geliyordu.

"Televizyonun nesi var? Her kanalda köpek programları çıkıyor!" En sonunda

ayağa kalktı ve odadan dışarı çıktı.
“Ben güllerle ilgileneceğim!”

Neema uysal köpeklerin komutlara uyararak oturup kalkmasını mutlulukla izliyordu. Labrador cinsi bir köpek topu yakalamaya çalışırken Neema yerinden kalktı ve izlemek için halıya oturdu.

“İşte böyle! Devam et oğlum!”
Neema neşeyle el çırpıyordu. Hemen sonra yüzü bulutlandı ve nazikçe,
“Keşke benim de bunun gibi birlikte oynayabileceğim bir köpeğim olsaydı,” dedi.

Rose Bluebell’e doğru baktı.
“Demek ki Neema bunun gibi, beraber yürüyüş yapabileceği ve parkta oynayabileceği bir köpek istiyor.”

Bluebell onayladı. “Televizyon sihrin gerçekten işe yaradı. Şimdi sadece Neema’ya yardım etmen gerekiyor.”

“Evet!” dedi Rose, heyecanla.

“Haydi, olanları bir an önce diğerlerine de anlatalım!”

“Bu berbat koku da neyin nesi?” diye bağırdı Rose, gül çalılarına doğru uçarken burnunu kapatıyordu. “Sanki... Sanki sosis ve soğan kokusu gibi!”

Ivy’nin burnunda bir mandal vardı ve suratı yemyeşil olmuştu.

Daisy ise etrafta uçuşarak kötü kokuyu gidermeye çalışıyordu. “Özür dilerim Rose! Parfümde bir yanlışlık

oldu. İçine koyduğum yabancı
mantarlardan olmalı!”

Ivy hatalı karışımın bulunduğu
tencereyi aldı ve uzağa uçarak
çimenlerin üzerine döktü.

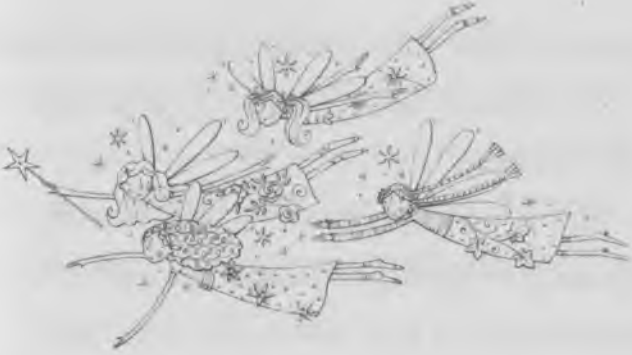

Bluebell kıkırdadı. “Endişelenme Daisy. Tekrar yaparız.”

“Bu sefer mantar koymamaya ne dersiniz?” diye önerdi, diğerleriyle birlikte kahkaha atarken.

“Koymayız, merak etme,” dedi Daisy, endişeyle. “Neema’nın dileği nasıl gidiyor?”

Rose televizyon kanallarını nasıl değiştirdiğini anlattı. “Artık, Neema’nın beraber koşabileceği ve oynayabileceği bir köpek istediğini biliyorum ve köpeğini gezdirmek için birilerini arayan insanları araştırmaya başlamalıyım. Yarın Neema’nın evine gidip etraftaki köpeklere bakacağım. Dahası, biraz daha gül yaprağına ihtiyacımız var!”

Bölüm Dört

Ertesi gün Rose ve arkadaşları Yeşildiken Köyü'nün üzerinden uçarlarken, gri bulutlar gökyüzünde dans ediyordu.

Periler Neema'nın arka bahçesine doğru alçaldılar ve pembe güllerin bulunduğu çalılardan üzerine kondular.

Rose kuşların banyosuna doğru garip bir iniş yaptı ve kendini düz

tutmak için kanatlarını panikle çırdtı.

“İyi misin Rose?” diye ıglık attı Ivy, telaşla.

“Hava çok rüzgârlı!” dedi Rose, arkadaşının suyun içerisindeki yansımalarına bakarak. Birden bire yüzü aydınlanmıştı. “Aklıma harika bir fikir geldi! Kuş banyosunun içindeki suyu sihirli ayna olarak kullanabilirim!”

“Ne için?” diye sordu Daisy.

“Bekle ve gör!” dedi Rose, sırtıtarak. Derin bir nefes aldı.

*“Peri tozu peri tozu göster bize şimdi,
Neema'nın tatlı köpeğinin nerede
olabileceğini!”*

Değneğini hafifçe salladı ve altın peri tozundan bir parça, suya doğru

aktı. Su, etrafta dönüp dururken şekiller oluşturmaya başladı. Periler suyun içinde, büyük, Danua cinsi bir köpeğin Neema'nın kapısına doğru yürüyüşünü izlemeye başladılar.

“Oh, eminim Neema bu köpeği çok sevecektir!” diye neşelendi Daisy.

“Evet ama bu köpek onun için fazla büyük!” dedi Ivy. “Bakın, resim değişmeye başladı.”

Neema'nın oturduğu sokaktaki evlerden birinin kapısında duran bir Labrador'u izlediler. Rose heyecanla ileri doğru atılmıştı, ama köpeğin arkasından üç tane çocuk kapıdan dışarı çıktı. “Oh, bu köpek harika olurdu ama ona bakabilecek çok fazla insan var zaten!” dedi, üzgün bir ifadeyle. “Buralarda Neema'nın bakabileceği hiç köpek yok mu?”

“Bekle bir dakika. Bakın!” dedi Rose. Suyun içinde birçok cinsten köpeğin temiz ve büyük kafeslerde rahatça uyduklarını gördüler.

Daisy'nin gözleri büyümüşü. "Vay! Ne kadar güzel bu köpekler! Ve de çok fazla! Acaba nerede yaşıyorlar?"

"Şimdi anlıyoruz," dedi Rose, görüntüye bir ırmak, bir tarla ve birkaç tane köy evi gelmişti. Dışarıda ise bir tabela vardı.

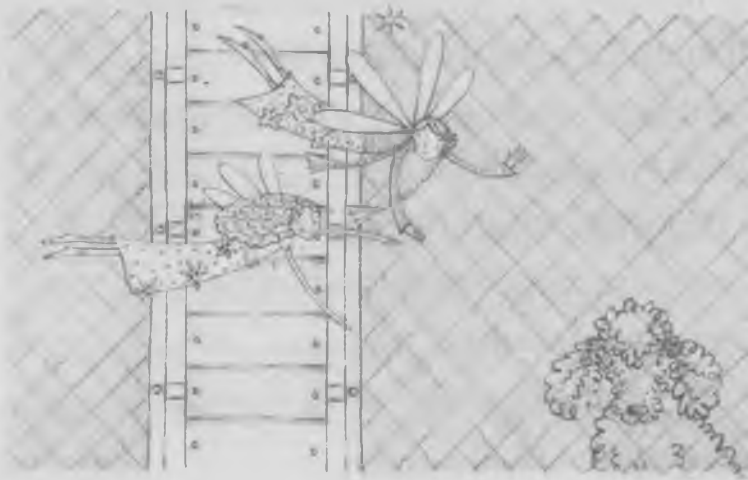
"*Minik Kuyruk Köpek Yuvası*," diye okudu Rose, heyecanla. "Bakın, her yer köpek dolu. Eminim ki yardıma ihtiyaçları vardır. Burası Neema için harika bir yer. Bu tarlalar Ay Işığı Ormanı'nın yakınında olmalı. Dönerken birkaç tane gül yaprağı da alsak iyi olacak."

Diğerleri de onayladı ve ışıldayan kanatlarıyla gökyüzüne doğru uçmaya başladılar.

"Ne macera ama!" dedi Daisy, heyecanla.

Köpek yuvası Yeşildiken'in yanındaki köyde, bir çiftlik evinin arkasındaki ahırda bulunuyordu. İnsanlar kafesleri temizliyor ve kapılarını açarak köpekleri besliyorlardı.

Etrafta köpeklere bakmak için gelen birkaç tane ziyaretçi vardı ve periler görünmeden içeri girebilmek için çok dikkatli oluyorlardı.

Kafesten kafese geçerek köpeklere baktılar. Ivy küçük ve beyaz tüylü bir köpek gördü. “Ay, ne şirin bir şeysin sen!”

Daisy siyah tüylü ve uzun kuyruklu bir köpek gördü. “İşte sevimli bir Alman Çoban Köpeği,” dedi ve tellere doğru uzandı. Köpek kulaklarını dikti ve usulca hırladı. “Eee... Beni pek sevmedi galiba!” dedi, hızla geri çekilirken.

Rose siyah beyaz renkli, nazik bakışlı bir Collie gördü. Boynundaki tasmaında “Dylan” yazıyordu. “Oh, sen harikasin!” dedi, nefes nefese.

Rose kümese girince Dylan usulca havladı ve kuyruğunu sallamaya başladı. “Merhaba, Dylan. Seninle tanışmayı çok isteyecek birini tanıyorum.”

Ivy, Daisy ve Bluebell, Dylan’ın sırtına doğru uçtular ve tek sıra halinde oturdular. Dylan başını çevirdi ve usulca kokladı.

“Ah, bu gıdıklıyor!” dedi Daisy, koridordan ayak sesleri gelirken gülmekten ölüyordu.

“Birileri geliyor!” diye çığlık attı Rose.

Dört peri gözden uzaklaşmak için

Dylan'ın yatağının arkasına saklandılar.

İçeriye, tişört ve kot pantolon giymiş, elinde bir kap köpek maması taşıyan bir kız girdi. Kısa saçları

vardı ve yakasında “Cathy” yazılı bir rozet takılıydı.

“İşte buradasın, Dylan,” dedi Cathy, mamayı koyarken. Dylan’ın yumuşak kulaklarını okşadı.

“Yürüyüş yapmak isterdin, değil mi? Ama burada o kadar çok köpek var ki çalışmaktan ayaklarım yoruldu. Özür dilerim, eski dostum.”

Dışarı çıktı ve kafesin kapısını kapattı. Cathy gider gitmez periler kanat çırpmaya başladılar ve Dylan’ın üzerinde durdular.

“Köpek yuvasının gerçekten yardıma ihtiyacı var,” dedi Ivy.

“Evet,” diye katıldı Bluebell.

“Eminim ki Neema, Dylan’ı yürüyüşe çıkartmayı çok isterdi.”

“İki tane sorunumuz var,” dedi

Rose. “Öncelikle Neema’nın yuvayı bulmasını sağlamalıyım, daha sonra da buraya gelmesine izin vermeleri için ailesini ikna etmeliyim.”

Periler dış kapıdan çıktıklarında Daisy’nin gözüne bir ilan tahtası ilişti. “Bakın! Bu hafta sonu Yeşildiken Köyü’nün dışındaki süper

KERMES

HAFTASONU

markette köpek yuvası için bir kermes yapılacak.”

Rose, Ivy ve Bluebell ilanın etrafında topluştılar. İlanın üzerinde, Cathy'nin yuvadaki köpeklerle çekilmiş bir fotoğrafı vardı.

“Dylan da fotoğrafın içinde!” dedi Bluebell.

Rose arkadaşlarına gülümsedi. “İhtiyacımız olan şey bu! Neema ve annesinin süper markete gideceklerinden emin olmalıyız.”

Bölüm Beş

Ertesi sabah, periler parfüm yapmakla meşguldü. Neema'nın bahçesinden topladıkları taze gül yapraklarının etrafında toplandılar ve ne yapacaklarını düşünmeye başladılar.

“Sanırım bu sefer yaprakları ezmeliyiz,” dedi Rose. “Belki böylece daha güzel kokarlar.”

“Sen o işi bana bırak,” dedi Daisy.
“Ne yapmam gerektiğini biliyorum.
Bu sefer, içine ısırgan suyu ve yaban
elması özü koyacağım. Güzel
kokacak, bana güvenin.”

Rose endişeyle Ivy ve Bluebell'e
baktı. “Emin misin?”

“Kesinlikle!” dedi Daisy.

“Tamam, Daisy. Ama unutma ki yeni ay zamanına sadece iki gün kaldı,” diye uyardı Rose.

“Imm... Haklısın,” dedi Daisy, sesi daha güvensiz geliyordu. “Parfümün işe yaraması için belki de özel bir şiir yazmalısın. Ne olur ne olmaz...”

“Ne harika bir fikir! Şimdi yazmaya başlıyorum,” diye cevap verdi Rose, gülümseyerek. “Parfümle uğraşmak istiyorsanız ben de gidip Neema’nın dileğiyle ilgilenebilirim.”

Havaya doğru atılırken pembe kanatları parlıyordu. Yabani gül çalısının altındaki pembe örümcek ağından yapılmış yatağına doğru alçaldı. Dinlendiği zaman çok parlak fikirler üretebiliyordu.

Rüyasında “En İyi Parfüm”

ödülünü almıştı. “Çok teşekkür ederim, Majesteleri,” diye mırıldandı, selamını verirken.

“Rose? Uyanık mısın?” dedi, telaşlı bir ses.

“Ivy!” dedi Rose, oturdu ve gözlerini ovuşturdu. “Uyumuyordum, sadece düşünüyordum!”

Ivy gülmemek için kendini zor tuttu. “Şiirini bitirdin mi? Sanırım ona ihtiyacımız olacak!”

“Zamanım olmadı...” diye başladı Rose ama Ivy çalılıkların üzerinde uçmaya başlamıştı bile. “Hey, beni bekle!” diye çığlık attı.

Rose arkasından uçtu ve beraber Daisy’nin, uzun çimenlerin arasındaki yatağına doğru yol aldılar. Perilerin bazıları parfümlerini yapmaya başlamıştı ve Parlak Çayır’ın üzeri çok tatlı bir kokuyla kaplanmıştı.

Rose, Daisy’nin, sarı örümcek ağından yapılmış yatağına doğru

alçaldığında çok tuhaf bir kokuyla karşılaştı.

“Fıstık ezmesi ve muz mu?” dedi Rose, havayı koklarken.

“Biliyorum!” diye isyan etti Daisy. “Biraz ağaç kabuğu koysam iyi olurdu diye düşündüm ama çamur gibi oldu. Parfümü tekrar berbat ettim ve bütün gül yapraklarını da kullandım. Oh, Tanrım! Ne felaket ama! Hepinizi hayal kırıklığına uğrattım.”

“Hayır, uğratmadın!” dedi Rose, onu kucaklarken. “Sen elinden geleni yaptın. Ayrıca, sen dünyanın en cömert ve en kibar arkadaşısın.”

“Biz de öyle düşünüyoruz!” dedi Bluebell ve Ivy.

“Gerçekten mi?” dedi Daisy, gülümseyerek.

“Gerçekten,” dedi Rose.

“Endişelenme, eğer Neema'nın evine gidip biraz daha gül yaprağı alırsak, parfümü tekrar deneyebiliriz. Ayrıca şiirim de yarına hazır olur.”

Daisy, arkadaşlarına ciddiyetsiz bir gülümseme attı. “Belki üçüncüde şansımız tutar,” dedi.

“Kesinlikle!” diye bağırdı arkadaşları.

Periler Neema'nın evine doğru uçarlarken kalabalık süpermarketin üzerinden geçtiler. Köpek yuvasının görevlisi olan Cathy dışarıda, bir masada oturuyordu ve tüm duvarlar köpeklerin fotoğraflarıyla doluydu. *Minik Kuyruk Köpek Yuvası* baskılı

tişörtüyle başka bir kız da yardım için para topluyordu.

“Kermes çoktan başlamış!” dedi Rose, gül yapraklarını unutmuştu bile. “Neema ve annesinin alışverişe çıkmasını sağlamalıyım!”

“Ne yapacaksın?” diye sordu Ivy, aceleyle uçarken.

Rose gülümsedi. Çok iyi bir fikri vardı, ama sürpriz olmasını istiyordu.

“Bakın! Neema ve annesi yürüyorlar,” dedi Belle, geniş caddede yürüyen iki kişiyi göstererek.

“Ama süpermarketten uzaklaşıyorlar,” dedi Daisy.

Görünmediğinden emin olduktan sonra, Rose değneğini salladı ve fısıldadı,

"Peri tozu peri tozu, dinle dediklerimi,
Parlak pati izleriyle kapla tüm
caddeyi."

Parlak peri tozu çeşmesi kaldırımlara doğru aktı ve süpermarkete giden yolda, ışıldayan pati izleri oluşmaya başladı.

"Ayak izleri Neema dışında kimseye gözükmeyecek," dedi Rose. "Sadece onları görmesini sağlamalıyım."

Neema tam ağacın altından geçerken, Rose yaprakların arasına saklandı. Değneğiyle küçük bir dala dokundu ve

minik, altın renkli yapraklar, nazikçe, Neema'nın başından ve omzundan aşağı dökülmeye başladı.

Yaprakları temizlerken, Neema yere baktı ve pati izlerini gördü. "A-a, bunlar da nereden geldi? Sanırım bir yere doğru gidiyorlar. Anne, bu tarafa doğru gitmeliyiz!" dedi annesinin kolunu çekerek.

"Neema birazdan kermesi görecek!" dedi Ivy ellerini çırparak. "Çok zekisin Rose."

"Neema, nereye gidiyoruz?" diye sordu Bayan Chopra, gitmemek için direniyordu. "Kütüphaneye bu yoldan gidilmiyor."

Ama Neema cevap vermemiştir. Süpermarketin önündeki kermesi görmüş, oraya doğru acele ediyordu.

Periler kermese doğru alçaldılar ve bir masanın ayağının arkasına saklandılar. Neema'nın, annesine bir posterini göstererek bir şeyler anlattığını gördüler.

“Benim sıram geldi!” dedi Rose,
değneğini sallayarak.

Parlak peri tozunun bir parçası
Dylan’ın fotoğrafına doğru uçtu.
Fotoğraf, sadece Neema’nın
görebileceği peri ışığıyla usulca
parlamaya başladı. Dylan’ın fotoğrafı
daha ışıltılı görünüyordu ve köpek,

gözlerini kırıyor gibiydi.

Neema bunu fark ettiğinde gözleri kocaman açılmıştı. “Ay,” diye bağırdı. “Ne harika bir köpek! Sanki bana bakıp, gözlerini kırıyor!” Annesini çağırmak için arkasını döndü. “Anne! Gel ve şuna bir bak!”

Bayan Chopra gelir gelmez, sihirli peri ışığı solmuştu. “Peki, şimdi ne oldu Neema?”

“Şu sevimli köpeğe bir bak. Adı Dylan,” dedi Neema, hevesle. “Tam benim istediğim gibi bir köpek. Gidip onu ziyaret edebilir miyiz?”

Bayan Chopra fotoğrafa baktı. “Bilmiyorum...” diye söze başladı.

O sırada, Cathy gülümseyerek yanlarına geldi. “Merhaba, ben Cathy. Köpek yuvasında çalışıyorum.

Dylan hakkında konuştuğunuzu duydum.”

“O harika bir köpek,” dedi Neema.

“Onu istediğin zaman ziyaret edebilirsin. Buna bayılacaktır!”

“Lütfen, Anne,” diye yalvardı Neema. “Gidip onu ziyaret edebilir miyiz?”

“Pekâlâ, belki yarın gidebiliriz, ama yine de söz vermiyorum.”

Neema kollarını annesine doladı. “Teşekkür ederim!”

“Sihrin gerçekten işe yaradı,” dedi Daisy.

Rose mutlulukla parladı. “Evet! Neema’nın annesini yuvaya gitmek için ikna etmek zorunda kalmadım. Neema bunu kendisi başardı! Kendi dileğini gerçekleştirmek için çok

uğraşıyor! Şimdilik onları baş başa bırakalım. Hâlâ toplamamız gereken birkaç tane gülyaprağı var!”

Ertesi sabah Rose panik içerisindeydi. “Oh, Tanrım. Getirdiğimiz tüm yapraklar sabah yağan çiyden dolayı ıslanmış,” dedi, umutsuzca.

“Kurumaları için onları güneşin altına koymalıyım, umarım şanslıyızdır,” diye karar verdi.

Neema ve annesinin neler yaptığını çok merak ediyordu ama hâlâ parfümü yapmamıştı. Bu akşam yeni ay oluşacaktı ve Karahindiba

Kraliçesi en güzel parfümü seçecekti.

Rose yaprakların kuruyup kurumadığını kontrol ederken, Ivy, Daisy ve Bluebell yanına doğru uçtular.

“Ne kadar tatlı görünüyorlar!” dedi Daisy, yaprakların üzerinde pırlanta gibi ışıldayan çiy damlalarına bakıyordu.

Daisy alçaldı ve bir avuç dolusu ıslak yaprağı eline aldı. “Bunlar harika kokuyor! Çok zekisin Rose! En güzel kokulu parfümü yarattın!”

Rose’un kafası karışmıştı. Bluebell ve Ivy, Daisy’nin yanına doğru uçtular ve elindeki yaprakları koklamaya başladılar. “Haklısın. Mükemmel kokuyorlar,” dedi Belle. “Tebrik ederim, Rose. Bu harika bir fikirdi!”

Rose olan biteni anladığında mutluluktan kızardı. Güneşin sıcaklığı sayesinde, çiy damlaları, gül yapraklarının kokusunu emmişti. Gülsuyu kendi kendine oluşmuştu! “Eğer sen fark etmeseydin ben de etmezdim, Daisy!”

Daisy gülümsedi. “Parfümümüz

hazır olduğu için çok mutluyum!
Üçüncü deneyişimizde şansımız
tuttu!”

Bluebell, minik bir örümcek ağı
çantası yapmıştı. “Size bir sürprizim
var!” dedi, güzel bir
parfüm şişesini
çıkartırken.

“Bunu, birisinin
kolyesinden
kopan kristal
boncuklarla
yaptım. Umarım
beğenirsiniz.”

“Mükemmel,” dedi Rose.

Tüm damlaları elleriyle şişeye
döktüler. Tamamen dolduğunda,
Bluebell yaban elması tohumundan
yapılmış tıpayla kristal şişenin ağzını
kapattı.

“Şiir nasıl gidiyor, Rose? Sadece iyi şans getirmesi için bize okumaya ne dersin?” diye önerdi Ivy.

Rose başını salladı.

*“Meltem rüzgârı esmeye başladığında,
Bütün periler yakalanırlar hastalığa.
Güneş ve yağmur çiçek kokarsa eğer,
Gülüp oynamaya başlar tekrar periler.*

*Bu parfüm şişesinin içerisindeki
güzel koku,
Verecek size çok tatlı bir uyku.
Gümüş renkli ay parlarken üzerinizde,
Renkli rüyalar diliyoruz hepinize”.*

“Bu çok güzel bir şiirdi, Rose!”
diye neşelendi, Bluebell.

“Evet, öyleydi. Çok akıllısın,” dedi
Daisy.

“Herkese teşekkür ederim,” dedi
Rose, mutluluktan pembeleşirken.
“Parfümümüz hazır olduğuna göre,
hep beraber köpek yuvasına
gidebiliriz, değil mi? Neema’nın neler
yaptığını görmek için
sabırsızlanıyorum!”

Bölüm Altı

Cumartesi günleri köpek yuvası çok kalabalık olduğu için ahırın kapısı kocaman açılmıştı.

Görünmediklerinden emin olduktan sonra, periler kapıdan içeri süzöldüler ve doğruca Dylan'ın kafesine doğru yol aldılar.

Dylan'ı görünce Neema'nın yüzünün aldığı şekli düşünmek bile Rose'u heyecanlandırıyordu.

Ama Dylan'ın kafesi boştu!

“Of, olamaz!” diye ıglık attı Daisy.

“Belki birileri onu evine götürmüştür!”

“Bu gayet iyi bir şey, değil mi?” diye sordu Bluebell.

“Eee... Evet,” dedi Rose, mutlu hissetmek için kendini zorluyordu. Tüm umutlarını Dylan ve Neema'nın çok iyi arkadaş olmasına bağlamıştı.

“Sorun yok, arkadaşlar!” dedi Ivy. “Dylan burada ve bakın yanında kim var!”

Rose bakınmak için arkasına döndü. Neema Dylan'la beraber yürüyordu. Onu kafesine götürürken gururla omuzlarını dikleştirmişti. Cathy ve Bayan Chopra da onun arkasından yürüyorlardı.

Periler görünmemek için hızla kafesin üstüne doğru uçtular.

“Yürüyüşten hoşlandın mı?”
Neema Dylan’ın başını okşarken soruyordu. “Bir dahaki sefere sana top getireceğim. Birlikte çok güzel vakit geçireceğiz!”

Dylan usulca havladı ve kuyruğunu salladı.

Cathy, Neema ve annesine gülümsedi. “Dylan ikinizin de onu ziyaret etmesine çok sevinecek. O çok akıllı bir köpek ve iyi bir dostu hak ediyor.”

Bayan Chopra gülümsedi. “Köpeği gezdirmek bana da iyi gelecektir. Egzersize ihtiyacım var!”

Rose’un gözleri kocaman açıldı.

Kulaklarına inanamıyordu.

Neema ve annesi köpeği gezdirmek için gönüllü oluyorlardı.

Neema eğildi ve Dylan’a sarıldı. “Tekrar görüşeceğiz, çok yakında,” diye söz verdi.

“Aklıma bir fikir geldi,” dedi Cathy, “bir evlat edinme programımız var. Bazı insanlar hafta içi evde olmadıkları için evcil hayvan alamıyorlar ama hafta sonları köpeklere bakabiliyorlar.”

“Bunu yapabiliriz!” dedi Neema, aniden. “Biz hafta sonları hep evdeyiz. Anne, yapabiliriz, değil mi? Lütfen! Ben ona bakarım!”

“Dylan’ı evlat edinmek Neema için harika olurdu,” diye fısıldadı Rose. Annesinin kabul etmesi için parmaklarını çapraz biçime getirdi. Eğer kanatlarını da o biçimine getirebilseydi daha iyi olurdu!

Bayan Chopra duraksadı.

Rose, Ivy, Daisy ve Bluebell nefeslerini tutmuşlardı.

“Yarın pazar,” dedi Neema, umutlanarak. “Bir kerecik denesek, olmaz mı?”

“Neden olmasın,” dedi Bayan Chopra. Dylan’ın tüylü kulaklarını okşamak için eğildi. “Yarın Dylan’ı almak için geliriz. Babanla da tanışmış olur!”

“Oh, Anneciğim, teşekkür ederim!” dedi Neema, Dylan’ı kucaklayarak. “Duydun mu, Dylan? Seni evlat edineceğiz.”

Dylan tekrar havladı ve Neema’nın çenesini yaladı.

Rose’un kalbi mutluluktan kabardı. Olanlara inanamıyordu. Neema’nın dileği, tıpkı Karahindiba Kraliçesi’nin dediği gibi, hiç beklenmedik bir şekilde gerçekleşiyordu!

Yeni ay, Parlak ayır'ı gümüş bir ışıkla parlatıyor ve kavak ağacına toplanmış perilerin kanatlarını ıılatıyordu. Rose, Ivy, Daisy ve Bluebell kavak ağacının içindeki minik kemerin yakınındaki bir dalda oturuyorlardı. Rose havalı parfüm Őiesini elinde tutuyordu. Tüm periler hazırladıkları parfümleri getirmişlerdi ve heyecanla yarışmanın sonuçlarını bekliyorlardı.

Zillerin alınmasıyla beraber, kraliçe, uçuşan elbisesi ve gümüş tacıyla kemerde belirdi.

“Tebrikler, perilerim!” dedi, sıcak bir tavırla. “ayırın her tarafından harika kokular yükseliyor.

Parfümlerinizi denemek için sabırsızlanıyorum!”

Periler dallardan kalkarak aşağıya doğru uçtular ve kraliçe, sırayla, tüm parfümleri denedi. “Nilüfer suyu, portakal çiçeği esansı, leylak çiçeği parfümü... Bunlar harika olmuş,” dedi.

Rose sıranın en sonundaydı. Gül suyunu uzattı ve endişeyle, kraliçenin denemesini bekledi.

“Neema'nın dileği nasıl gidiyor?” diye sordu kraliçe, parfüm şişesini tutarken.

“Çok iyi, teşekkür ederim, Majesteleri,” dedi Rose. Kraliçeye köpek yuvasını ve Neema'nın

ailesinin Dylan'ı nasıl evlat edindiklerini anlattı.

“Bu harika!” dedi kraliçe. “Çok iyi bir iş başardın Rose. Bu, gerçekleştirmesi çok zor olan bir dilekti, ama sen Neema'nın çok mutlu olmasını sağladın.” Kibarca gülümsedi. “Unutma ki peri tozunun etkisi yakında kaybolmaya başlayacaktır.”

“Unutmam, Majesteleri,” diye cevapladı Rose. Kendini çok mutlu hissediyordu. Yarın yapacağı son bir işi kalmıştı ve arkadaşları da ona yardım edeceklerdi.

Kraliçe parfüm şişesini açtığında, havayı çok tatlı bir gül kokusu kapladı. “Bu mükemmel bir parfüm!” dedi, koklarken. “Rüya tozu için çok

uygun! Rose, Belle, Ivy ve Daisy...
Yarışmayı siz kazandınız!”

Tüm periler neşeyle alkışladılar.
“Tebrikler!” diye bağıldılar.

“Ödüller gelsin!” dedi kraliçe. Dört
yardımcısı, mor yapraklarla

sarmalanmış paketlerle havaya uçtular. Rose, Ivy, Daisy ve Bluebell'in her birine birer paket verildi. Rose paketini açar açmaz çığlık attı. "Oh, çok güzel!" dedi. Paketten, minik gül tomurcuklarıyla dikilmiş pembe bir elbise çıkmıştı.

Ivy'nin elbisesi yeşildi ve üzerinde gümüş süslemeler vardı. Daisy'ninki ise, incili yapraklarla süslenmiş sarı bir elbiseydi. Belle'nin mavi elbisesinde ise leylak rengi yıldızlar vardı.

"Teşekkür ederiz, Majesteleri," diye mutlulukla bağıldılar.

"Elbisemi denemek için sabırsızlanıyorum," dedi Daisy, hızla uzaklaşırken.

Rose hediyesiyle birlikte yatağına doğru uçarken kendini yorgun ama

mutlu hissediyordu. Elbisesini astı ve başını gül yapraklı yastığına koyar koymaz uykuya daldı.

Ertesi sabah, Rose, üç arkadaşıyla Neema'nın evine doğru yol alırken heyecandan titriyordu.

Rose, beyaz güllerin bulunduğu çalılara doğru alçalırken "Neema ve Dylan orada duruyorlar!" diye bağırdı.

"Ne kadar güzel vakit geçiriyorlar," dedi Ivy.

Neema topu fırlatıyor, Dylan koşuyor ve hırlıyor, Neema da kahkaha atıyordu. Neema'nın babası evden dışarı çıktı ve çimenliğin üzerinde yürümeye başladı. Dylan adama doğru atılmıştı. Bay Chopra gülümsedi ve köpeğin başını okşadı.

“Evlat edinmemiz için bizi ikna ettiğine çok seviniyorum. Dylan harika bir köpek!”

Neema babasına gülümsedi. “Ben de çok mutluyum. Bu bir sihir gibi!”

Periler neşeyle gülümsediler. “Bir de gerçeği bilse!” diye fısıldadı Rose, saklandıkları yerden.

Bay Chopra eve döndüğünde Neema, Dylan'la birlikte çimenlere oturdu. Neema siyah beyaz tüylerini okşarken, Dylan başını kızın dizine yasladı. "Senin gibi bir arkadaşım olduğu için çok şanslıyım," dedi Neema, gülümseyerek.

Rose kendini çok mutlu hissediyordu. Yapacağı son bir iş kalmıştı.

Ivy, Daisy ve Belle büyükçe bir gül yaprağı bulması için Rose'a yardım ettiler. Sonra, hep beraber fısıldadılar,

*"Değmesin onlara nazar, kötülük gelmesin,
Peri güzelliği herkesi etkilesin!"*

Rose değneğini salladı. Altın patlamayla beraber, sihirli peri

*Ay parıltıları ve ay kızıllığı
Biz söyleyince öğreneceksin anlattığımızı
Sürpriz peri dileği sana geliyor
Her gün sana iyi şans veriyor
En iyi arkadaşlar yanında görünmez olsalar da
Başın sıkıştığında onlar hep yanında*

tozunun son parçası da değnekten çıkararak yaprağa doğru süzüldü. Tüm periler yaprağa nazikçe üflediler ve pırıltılı yazının meydana gelmesini beklediler.

Yaprağı tutarak Neema'nın arkasından uçtular ve Dylan'ın sırtına usulca bıraktılar. Gül çalılıklarının arasına saklandıkları anda, Neema yaprağı fark etti.

“Bu da ne?” diye çığlık attı, yaprağa bakarak. Yerden aldıktan sonra, üzerindeki pırıltılı harfleri okurken, gözleri kocaman açılmıştı.

Okumayı bitirir bitirmez, yaprak elinden uçtu ve havada, altın tozu yağmuruna dönüştü.

“Belki de burada gerçekten periler vardır!” diye fısıldadı, etrafına

bakarak. “Her neredesiniz, dileğimi gerçekleştirmeme yardım ettiğiniz için teşekkür ederim!”

Dylan, parıldıyan dört çift gzn onları izlediği yere doğru baktı. Son bir kez mutlulukla havladı ve kuyruğunu salladı.

